

Voorstelling: 'Karwei' door Unieke Zaken. Eindregie: Jan Lange-dijk. Spelers: Peter Bolten en Mirjam Morsch. Gezien: 13/10 Schouwburg ARNHEM. Herhal-ing: 20/11 Bommersheuf ZEVE-NAAR.

'Wàs dat al?' vraagt een verbaasd jongetje zich hardop af als een van de spelers een stuk uit de vloer trekt. In de non-verbale, muzikaal begeleide en beweeg-lijke voorstelling 'Karwei' van jeugtheatergroep Unieke Za-ken, ruimt een echtpaar de rava-ge na een aardbeving op. Maar of het huis weer bewoonbaar wordt, is nog maar de vraag. Met het kopje thee nog in de hand hangen ze in de lucht. De man trappelt tussen tafel en stoel, de vrouw wankelt op de leuning van een stoel. Surrealis-tische tafereeltjes die nog ge-loofwaardig zijn ook. Als ze een-maal met een perfecte beheer-

sing van hun fysiek naar bene-den geslingerd zijn, beginnen ze elkaar tegen te werken. Er wordt gejongleerd met planten, planken, stukken schilderijlijst aan een touwtje, kopjes en nog veel meer.

Mirjam Morsch, als de vrouw, blaast zichzelf bijna op met haar ingespannen geduw tegen en gesprong op de vloer die ze weer in normale staat probeert te krijgen. Een ladder waar een sport vanaf springt, leunt voor negentig procent tegen lucht. Planken bedelven beurtelings de man en vrouw, die ook nog eens prachtig in elkaar verstrikt raken terwijl ze planken en bak-stenen in de handen houden. Als de vrouw uiteindelijk de bakstenen uit het raam gooit en

tegelijktijd een schilderijlijst uit elkaar valt weet een kind uit het publiek wel hoe dat komt: „Dat is haar straf!”, zegt ze be-slist.

Spannend is de manier waarop Peter Bolten dreigt op zijn eigen vinger te slaan bij het hameren, terwijl hij even later op het idee komt de vinger van zijn vrouw te gebruiken. Dan drinkt Morsch per ongeluk lijm. Een theedoek zit vastgeplakt in haar mond. Datzelfde jongetje van eerst, nu met een benauwd kop-pie: „Wat zou ze nou doen?” Maar Bolten weet raad met de si-tuatie. Beslist plaatst hij zijn voeten op verschillende plaat-sen van het lichaam van Morsch, daarbij hard trekkend

aan de theedoek. Helpt niet, maar er worden meer vervaarlij-ke acrobatische toeren uitge-haald waarbij de theedoek on-verwacht loslaat. Je verbeeld je echter dat ze van binnen nog steeds vastgeplakt zit.

Het mag duidelijk zijn dat je de tekst niet mist in deze voorstel-ling. Want 'Karwei' heeft de be-schikking over een prachtig en functioneel decor. Bolten en Morsch, die hun mimiek en be-wegingen perfect beheersen, zijn waardige bespelers. Het spel zou iets scherper getimed mogen worden, maar je reali-seert je echter dat er ongeluk-ken gebeuren als er ook maar iets mis gaat.

MONIQUE GADIOT

Arnhemse Courant 141096